

КРЕДО Сергія ТІГІПКА

Тігіпко Сергій Леонідович – Голова Національного банку України. Кандидат економічних наук (тема дисертації – „Формування і державне регулювання системи комерційних банків України“). Автор монографії „Банківські реформи в країнах Східної Європи і Росії“ та численних наукових робіт економічної та політичної проблематики.

Головною сферою докладання зусиль Сергія Тігіпка є його діяльність на посаді Голови НБУ. І результати цієї роботи говорять самі за себе: у 2003 році реформа банківської системи набула незворотного характеру. Вже розроблено Комплексну програму розвитку банківської системи до 2005 року. За час керівництва Нацбанком С. Тігіпко золотовалютний запас України збільшився вдвічі. Діяльність НБУ сьогодні системна і прозора, що підпорядковується вирішенною головного завдання – підвищенню надійності й стійкості банківської системи, а в підсумку – довіри до неї. Вирішувати це та інші складні завдання керівникові допомагає злагоджена команда однодумців-професіоналів, більшість з яких – молоді, енергійні висококваліфіковані фахівці.

С.Л. Тігіпко – Голова політичної партії „Трудова Україна“. Під його керівництвом було ухвалено „Програму практичних дій партії „Трудова Україна“ з реалізації законодавчих ініціатив на період 2002-2006 років“.

У ній, зокрема, партія зосередила свою поточну роботу на вирішенні гострих соціально-економічних проблем нашого суспільства

– подоланні бідності, забезпеченінні умов для створення нових місць, захисті трудових прав громадян, державний підтримці працівників охорони здоров'я, науки та освіти, соціально вразливих верств населення, особливо ветеранів та пенсіонерів, дітей та молоді.

„Якщо суспільство повірить владі і належить контролюватиме її дії, кожен громадянин неодмінно відчує свою відповідальність за долю Вітчизни. На моє глибоке переконання, головним чинником стане не підкуп чиновників, не всіляке задобровання їх для досягнення певного результату, а воля народу, обов'язкова для влади. Отже, я переконаний, влада буде відповідальною за свої дії. Нам потрібно досягти такого стану, коли влада мобільно і чутливо реагуватиме на економічну і політичну ситуацію в країні, прагнучи ухвалювати чіткі рішення і, не менш важливо, – добиватиметься їх безумовного виконання. Тоді ефективно запрацює ланцюг: влада відповідальна перед людьми – народ сповна набирає ваги, визначені конституційними нормами“, – так окреслює своє кредо Сергій Тігіпко.

Моральність, порядність та активна життєва позиція – ось риси, які притаманні по-

літику та справжньому професіоналу Сергія Тігіпка. І ці високі якості знаходять свое підтвердження кожного дня і за будь-яких обставин.

Цілком зваженим і вмотивованим було рішення С.Л. Тігіпка – погодитися очолити виборчий штаб кандидата на пост Президента, чинного Прем'єр-міністра України Віктора Федоровича Януковича. Адже життєві принципи і погляди двох громадських і політичних лідерів багато в чому співпадають, особливо що стосується соціальної спрямованості їхніх програм. „Моя мета, – стверджує Віктор Янукович, – становлення України як соціальної держави, в якій буде забезпечена рівність можливостей і життєвих шансів, подолані бідності та корупція, відновлена довіра громадян до влади“.

Серед останніх ініціатив штабу В.Ф. Януковича – ті, які мають особливе схвалення в суспільстві, – щодо введення з Росією подвійного громадянства (для тих, хто цього бажає), надання російської мови статусу другої державної, ініціативи, що стосуються молодіжних питань.

Щиро вітаємо студентство Української академії банківської справи з Міжнародним днем студента!

Піклуючись про майбутнє України та її банківської системи, Національний банк покладає надії на приєднені покоління банківських працівників.

Нехай знання, вміння та навички, здобуті у процесі навчання, стануть надійними та грунтовними сходинками у подальшому трудовому житті.

Бажаємо вам успіхів у навчанні та цілеспрямованості в досягненні поставленої мети!

Значимо здійснення мрій та втілення усіх ваших надій!

З повагою,
від імені Правління
Національного банку України

В.О. Голови
Національного банку України

А.П. Яценюк

НОВИНИ

VII Всеукраїнська науково-практична конференція „Проблеми та перспективи розвитку банківської системи України“ відбудеться 25-26 листопада в актовому залі академії. Організатори цього заходу – Національний банк України і Українська академія банківської справи. Регламентом роботи конференції передбачається пленарне засідання, засідання „круглого столу“ та підбіття підсумків. Планується цікаве обговорення багатьох важливих питань з даної тематики.

Засідання Ради керівників вищих навчальних закладів України, які займаються перепідготовкою та підвищеннем кваліфікації державних службовців, проходило в жовтні на базі УАБС за сприяння Національного банку України, облдержадміністрації та за участю Національної академії державного управління при Президентові України. Учасники семінару залишилися задоволеними плідною роботою, відзначили високий рівень науково-методичного та матеріально-технічного забезпечення навчального процесу УАБС.

До Сум приїздив новопризначений офіційний представник німецької програми академічного обміну DAAD Маттіас Цілліх. Він проводив тестування на знання німецької мови серед студентів сумських вузів, в тому числі й серед студентів УАБС. Побував німецький гість з ознайомчим візитом і в академії. Він мав зустріч з проректором В.М. Нечепуренком. Були обговорені питання щодо подальшого співробітництва, заплановано проведення в УАБС презентацію програми DAAD.

Повернулися додому 11 студентів, які протягом п'яти місяців проходили стажування в Америці за програмою „Work and Travel USA“. Хлопці та дівчата привезли з-за океану багато фотографій і масу вражень, якими поділилися з друзями на засіданні „круглого столу“ міжнародного клубу „Global Action“. Детальніше про цю поїздку ми розповімо в наступному номері.

День української писемності та мови в академії був відзначений початком першого відбіркового етапу V Міжнародного Конкурсу знатців української мови ім. Петра Яцика. Організувала захід доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Л.М. Бойченко. На відкритті виступила переможниця Всеукраїнського етапу цього конкурсу, студентка фінансово-облікового факультету Інна Остапенко.

УВАГА: КОНКУРС! „ВАЛЕНТИНКА“ – ДЛЯ КОХАНОГО

Тільки не треба говорити, що до Дня Святого Валентина ще дуже далеко. Знаємо з досвіду, що передесейні та сесійні періоди – це особлива пора в житті студента, коли забувається про все на світі. А там, дивись, свята, канікули – теж ніби інші турботи. Повірте, час летьть невблагано швидко, і тому, поки ваше життя ще не набрало того шаленого екстремального темпу, просимо на мить зупинитися. До Дня Святого Валентина ми оголошуємо конкурс „Валентинка“ для коханого“. Це можуть бути красиві освідчення (відкриті і анонімні) в коханні, розповіді про свою щасливу чи нещасну любов, мрії про майбутнє... Кращі матеріали будуть надруковані в газеті.

Редакція

ВЕСЕЛИСЬ, СТУДЕНТЕ,

Найвеселіше, найдотепніше, найбезтурботніше, і ще з багатьма „най-най“ – свято – День студента. Як, напевне, і сама студентська пора – неповторна і незрівнянна. Студенте, повір на слово: ти – щасливий! А якщо раптом таким себе не відчуваєш, то постарайся ним стати. Ти – молодий, і тобі все під силу! І не тільки успішно навчатися, а й попрацювати на перспективу, від душі відпочити, подбати про особисте життя. Тож невичерпної тобі енергії, дерзновення, здійснення найсміливіших мрій!

НАУКА

Ксенія ПОНОМАРЕНКО, студентка

МИ ТРИМАЛИ ЗА ХВОСТА ЩАСЛИВОГО ЛЕВА І ОДЕРЖАЛИ ПОТРІЙНУ ПЕРЕМОГУ!

Цьогорічний день юриста троє студентів юридичного факультету академії (Ірина Сема, Арсеній Бондар і я, Ксенія Пономаренко) провели в Полтавському національному технічному університеті імені Юрія Кондратюка. Свято було наповнене прямими несподіванками та яскравими враженнями.

Засідання секції «Бан-

кти та банківська діяльність у трансформаційних умовах», в роботі якої я брала участь, відбувалось у формі інтерактивного обміну досвідом між економістами та юристом (у мої особи). Тема моєї доповіді носила назив секції. Активну участь у обговореннях взяли спеціально запрошені гости, провідні спеціалісти у галузі банківської справи. Вони висві-

студенти четвертого курсу юридичного факультету академії здобули потрійну перемогу у Всеукраїнській студенцької науково-практичній конференції, присвяченій проблемам економіки та права, що проходила в Полтаві. Ось такий наш подарунок до Дня юриста і Дня факультету!

Ітили практичні питання функціонування банківської системи в Україні. Економісти зацікавилися питаннями правового регулювання банківської системи, історією її становлення на теренах незалежної України та перспективами її розвитку. Я ж, у свою чергу, скористалася можливістю вивчити проблематику з економічного боку детальніше.

Арсеній Бондар (гр. П-13) в рамках роботи секції «Страхова діяльність в Україні» презентував законопроект «Про загальноподібні засади страхування новонароджених дітей», роз-

роблений самостійно, який викликав жвавий інтерес студентства і керівників секції. Кожен учасник отримав можливість детально ознайомитись з пропонованою законопроек-

тою. Ірина Сема (гр. П-12) на засіданні секції «Актуальні проблеми ринкової трансформації фінансів в Україні» запропонувала для обговорення доповідь на тему «Проблеми законодавчого регулювання фінансового контролю в Україні». «Це була не боротьба за призове місце, а пілдна, цікава та результативна дискусія. Нас чекав дружній прийом розум-

них, зацікавлених студентів. Важливо також, що викладачі не грали роль суворих арбітрів, а всебічно допомагали дозвідкам та учасникам засідання у пізнанні обраної проблематики. Авторів найкращих доповідей визначила сама аудиторія», — розповідає Ірина.

...Є у Полтаві, неподалік від студентського містечка, старовинний пам'ятник леву. За піврів'ям, якщо до нього доторкнуся, лев неодмінно принесе щастя. Тому ми не раз тримали за хвоста щасливого лева і загадували бажання. А потім увечері приходили до лева ще раз, боючись, що він уже нас забув, і загадували нові бажання...

І головне! Велика подяка декану юридичного факультету та нашому науковому керівнику Віктору Чернадчуку за підтримку та турботу. Ми також дуже вдячні голові студенцького профспілкового комітету академії Максиму Удовіченку за чудову екскурсію по місту!

ПЕРШІ ВРАЖЕННЯ ПИШАЮСЯ, що стала студенткою Академії

Десь за далекими обріями зникли напружені дні вступних іспитів; позаду залишились хвилювання і тривога. І вже з гордістю ми, першокурсники, кріпимо значок „Українська академія банківської справи”. Попереду — не підкорені вершини, які його обслуговують, створюють таку атмосферу, в якій починаєш сприймати гуртожиток, як рідний дім. Сучасно умільовані кімнати, кухні додають затишку і гармонії в студентські будні. Дуже приємно, що в академії турбується не лише про знання студентами точних чи спеціальних наук, а й опікується

зати, що в такому середовищі не реалізувати себе просто неможливо.

Окремо хотілося б сказати про гуртожиток. Працівники, які його обслуговують, створюють таку атмосферу, в якій починаєш сприймати гуртожиток, як рідний дім. Сучасно умільовані кімнати, кухні додають затишку і гармонії в студентські будні. Дуже приємно, що в академії турбується не лише про знання студентами точних чи спеціальних наук, а й опікується

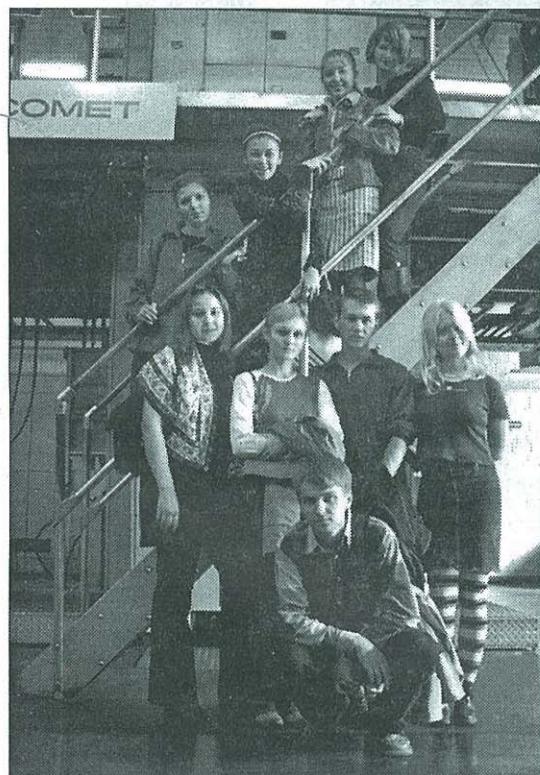
відповідним культурно-освітнім рівнем майбутніх фахівців. Свідчення цьому — оригінальна аудиторія-галерея, де можна і працювати на семінарах з культурологією, і милуватися картинами, що тут експонуються, і захоплюватися грою на раритетному фортепіано.

Вважаю, що і після закінчення УАБС кожному з теперішніх першокурсників захочеться з гордістю сказати: «Я був студентом академії!»

Катерина ФЕДЬКО,
студентка
першого курсу

Наталія ДАНИЛЕНКО

ПАРТНЕРСТВО

ВІДВЕРТА
РОЗМОВА

За вікнами аудиторій, за порогом академії вирує доросле життя — просте і надто складне, зрозуміле і незагаднене. Нелегко будь-якій людині, і особливо юній особистості, яка тільки починає жити, відразу знайти правильні відповіді (якщо вони взагалі є) на всі питання, які постійно хвилюють. Як не розгубитися? Де взяти досвід? Як уникнути великих потрясінь? Як краще з гідностю вийти з найважчих ситуацій? Ці та інші теми можна порушувати під новою рубрикою „Відверта розмова“. Сподіваємося, що хтось відгукнеться на публікації і висловить свою думку. Можливо, вона в чомусь вам допоможе в житті. Добре буде, якщо саме так станеться і з цими першими матеріалами. Отже, чекаємо ваших відгуків і нових роздумів!

ся їм, поважаю і зберігаю в своєму серці заєжди. І що ж я повинна відчувати тепер, коли близьких людей називають баригами, покидками? Адже це саме життя змусило їх піти туди, адже вони кидають свої мрії у вогонь, щоб їхні діти сиділи за лавами вищих навчальних закладів. Вони — бариги. Швидше, бариги — всі ми. Хоча і ми не винні, що живемо ніби всередині каліки. Ми не повинні боятися і ховатися від хвороб організму, всередині якого живемо. Наше завдання — стати лікарями і вилікувати ці рані.

У тій складній ситуації, в якій опинилася більшість з нас, ми повинні поважати, допомагати і підтримувати один одного. І тільки тоді ми виберемося із цієї кризи, тільки тоді наше життя стане ПО-СПРАВЖНЬОМУ КРАЩИМ.

„БУДЕТЕ, ЯК ТІ БАРИГИ...“

Деякі викладачі часто стимулюють нас до навчання, примовляючи, що, мовляв, якщо не будемо вчитися, дорога нам одна — на базар, до бариг. Після таких слів розривається серце, хочеться плакати, кричати і обурюватися. Знаєте, мені здається, якщо людина говорить таке, то вона зовсім не знає наше життя, не бачить його зсередини, не відчуває його справжнього запаху. З таких і подібних реплік складається враження, що „бариги“ — це гнійний прошарок суспільства, і туди потрапляють тільки неосвічені покидки. Гайдо навіть пишати такі слова, тому що це — НЕПРАВДА!

Я відвідувала музичну школу з першого до восьмого класу, гурткі гітар — з дев'ятого до одинадцятого, навчалася в художній школі з третього до шостого. Незабутні роки... Час, який виховав мене, зліпив з мене людину. А скульпторами були вони — працівники цих закладів. Талановиті, мудрі, веселі люди. Я вклоняюся їм, поважаю і зберігаю в своєму серці заєжди. І що ж я повинна відчувати тепер, коли близьких людей називають баригами, покидками?

Ірина ТЕРНОВА,
студентка

ЗАВІСА

Я народився. Я зробив перший крок. Ось я вперше спілкнувся, упав, забісився. Боляче! Це — моя перша помилка. Намагатимуся більше так не робити. Ось я виріс. Сьогодні образив друга. Він пішов. Мабуть, більше не повернеться. Я так переживаю. Це так боліче! Намагатимуся більше не робити.

Так, добре розуміти свої помилки і робити висновки. Але якщо накопичувати мудрість в такий спосіб, то що залишиться від тебе і від людей, які тебе оточують? Вчиться на чужих помилках? Так, це можливо, але скільки цим „чужим“ треба зробити помилок, щоб тобі чому-небудь навчити! І, по-моєму, краще допомагати близьким людям уникати помилок, аніж дивитися як вони страждають, і нанизувати, мов нацистинки на ниточку, ці неприємні ситуації. Адже так з глузду можна з'хати! Як же бути?

Сиджу в парку на свіжому повітрі. Взяв книгу. Почав читати. Читав діві години. За цей час мої герой наробили стільки помилок! Відчуваю себе мудрішим. Озирнувся. Всі живі та здорові, ніхто не постраждав, і коли має порядку. Але ж я нічого не зробив. Просто відкрив завісу, побував в іншому світі і повернувся.

Всі ми люди — бійці. Ми повинні боротися за своє щастя. І наша завія — наш розум. І єдина складність — частіше відкривати завісу ійти, щоб потім повернутися сильнішими.

Ірина ТЕРНОВА,
студентка (ЕК-12)

СТУДЕНТСЬКІ РУЧКОУЧ

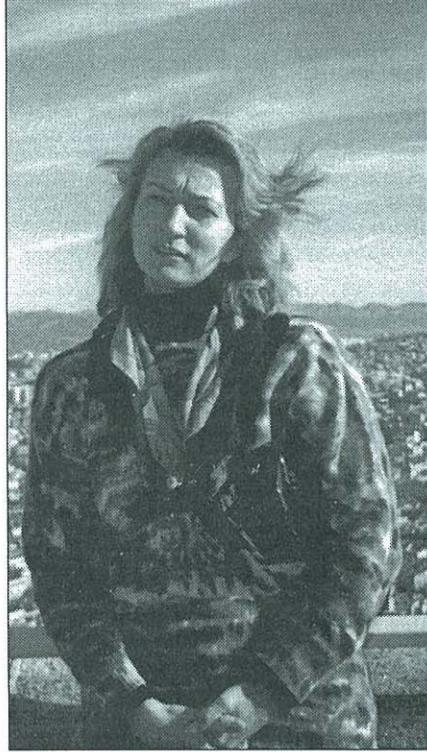

НАЙКРАЩИЙ день студентки

1. Ти прокидаєшся о 7-й годині ранку від того, що по радіо лунає твоя улюблена пісня.
2. На сніданок – твоя улюблена домашня страва.
3. Не поспішаючи одягаєшся в новий костюм, який ти купила на минулых вихідних.
4. Ти йдеш до академії разом з кращими подругами.
5. На своєму шляху ти зустрічаєш свого „колишнього“ і про себе відзначаєш, що виглядає він просто жахливо.
6. На його очах ти знайомишся з гарним хлопцем, який назначає тобі побачення.

7. Пришовши вчасно на „пари“, ти дізнаєшся, що на честь Дня студента всі заняття відміняються.
8. У гуртожитку в тебе не питают перепустку і відразу дають ключ від твоєї кімнати.
9. Ти сходила в душ і в гарному настрої повертаєшся до кімнати.
10. Вчити нічого не треба, бо завтра лише 2 лекції.
11. О 19-й годині до тебе приходить твой хлопець, з яким ти познайомилася вранці. Ви проводите дуже гарний вечір, домовляєтесь зустрітися завтра.
12. Ти приходиш в гуртожиток опівночі, проте на вахті нічого не кажуть про час.
13. Ти лягаєш спати, повністю задоволена собою і життям.

СПОГАДИ

Ірина Лопаткіна:

„БАЖАЮ ЯСКРАВОГО ЖИТТЯ!“

І студенти, і їхні викладачі з нетерпінням чекають Дня студента. Для перших це свято пов’язане з неймовірними розвагами і веселощами, враження від яких потім довго залишаються в пам’яті, а для останніх воно дає можливість повернутися в минуле і знову відчути себе часточкою згуртованої студентської родини. Поділитися своїми студентськими спогадами люб’язно погодилася заступник декана з виховної роботи обліково-фінансового факультету Ірина Вікторівна Лопаткіна.

Святкування у нашій дружній компанії Дня гарного дня. Ці враження, мабуть, ніколи не втратять своєї яскравості. Звісно, не обходилося і без маленьких „непорозумінь“ з викладачами, думка яких чомусь іноді не співпадала з моїм баченням проблеми чи поставленого питання. Та все-таки студентські роки з їх щодennimi відкриттями, бурхливим розмаїттям почуттів і емоцій, круговертью подій залишили по собі незабутні враження.

І ось тепер я вже сама стала викладачем і щодня живу в студентському середовищі. Хоча, якщо відверто, ніколи не мріяла про роботу викладача чи вихователя. Мій викладацький досвід не такий вже й ве-

ликий. Проте я відчина долі за те, що дала мені можливість спробувати себе в такій якості. І, можливо, тому кожну нову лекцію, коли екзамен я сприймаю як особливу подію. А спілкування із студентами не слід відтворює іх буденний на цікаві, а й збагачує мій досвід. Так, я довго не могла зрозуміти, чому мої перші студенти нікя не запам’ятають мої ім’я та по батькові, адже викладачів у них не так уже й багато. Але згодом згаднула: я теж не знаю, як їх звать. Тому й вивчала не тільки їх прізвища, а й імена та по батькові. А серед них були такі непрості, як Курбангельди Оразмухаммедович Оvezgeldiyev. Тож вийшла дуже цікава, до того ж, повчальна й корисна для мене гра, особливо, якщо врахувати те, що студентів було десь 150 чоловік...

Зараз я просто пишаюсь, коли студенти відповідають на

„відмінно“, коли кажуть „спасибі“ після екзамену і навіть тоді, коли я розумію, що вони можуть мене дечому повчити. Для викладача велика радість і честь – навчати гарних студентів. Напередодні найкращого для нашої молоді свята – Дня студента – хочеться побажати всім – по максимуму досягти того, чого вони прагнуть, вміти бути сильнішими за обставини і вміти бути щасливими! Хочеться, щоб кожен з наших студентів пішався тим, що навчався в престижному вузі, зумів стати лідером і з успіхом працював у команді. А ще – бажаю всім студентам яскравого життя, прекрасних вражень. Шоб і в солідному віці було що згадати і хотілося пропагувати наш вуз.

Записала Інна ОСТАПЕНКО, студентка фінансово-облікового факультету

Дмитро ФЕНОЧКО, студент

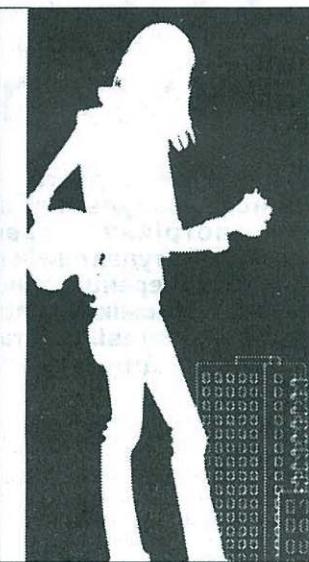
Через кілька років кожен із нинішніх студентів закінчить академію і переступить поріг, можливо, такого офісу, який намалював у своїй уяві автор цієї публікації. Зважаючи на специфіку термінів, подаємо мовою оригіналу.

СИСТЕМНИЙ АДМИНІСТРАТОР

Грустний взгляд красивих глаз із-под двояковипуклих очков. Світер, залитий пивом. Це сисадмін – єдинственный чоловік в офісі, який стояє з монитора мух курсором і не носить галстук (он боїться, що однажды его затянет в уничтожитель бумаг, рядом будуть стояти колеги, но никто не поможет). Сисадмін живе в окружении юзеров. Это его главная беда. Дай сисадміну волю – он закроет всем доступ в Интернет, уничтожит электронную почту. Знает это, волю сисадміну не дают.

ГЕНЕРАЛЬНЫЙ ДІРЕКТОР

«Наш Генеральний» – любовно зовут его сотрудники.

НАЙГІРШИЙ день студентки

1. Ти прокидаєшся о 5-й годині ранку від того, що за вікном ремонтиують дорогу. Ти не можеш вже заснути, але лежиш у ліжку і встаєш о 7.15.
2. Сніданок немає чим, окрім чаю без цукру.
3. Ти дивишся на годинник і бачиш, що вже не встигаєш. Попліхом натягуєш на себе те, в чому ходила і вчора.
4. До академії ідеш сама.
5. На своєму шляху ти зустрічаєш свого „колишнього“ з гарною дівчиною. Виглядає він просто чудово.
6. На його очах до тебе чіпляється якийсь п’яніца літнього віку.
7. Ти залишаєшся на першу „пару“, і тебе виганяють з ауди-

торії. На семінарському занятті тобі ставлять погану оцінку, хуча протягом всього вчорацького дня ти вила.

8. У гуртожитку в тебе двічі пеперитали перепустку і спочатку дали не той ключ. Тому довелося знову повернутися на перший поверх.

9. Ти сходила в душ. Вода ходла. Ти, розлючена, повертаєшся в кімнату. На завтра вчити багато.

10. Ти увесь вечір вчиш і об 11-й годині здогадуєшся, що подивилася розклад не на той день.

11. Ти виш до 2-ї години ночі. Сусідки і чергова гуртожиток кахуть, що пора спати.

12. Ти лягаєш спати повністю виснажена.

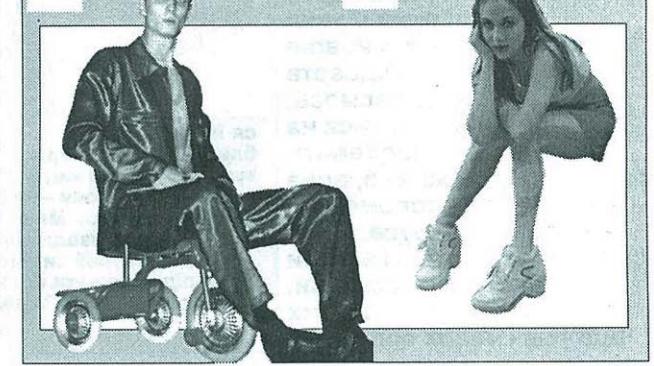
РОЗПОРЯДОК ДНЯ

Олександр
ВЕРХОГЛЯД,
студент

Із щоденника одного студента

(За мотивами реальних анекдотів)

0.00	вечеря (чашечка кави або міцного чаю, якщо пощастило, то в сусіда, якщо дуже пощастило, то з бутербродом).	8.00	лекція (під дружне спіння студентів лектор починає „пару“).
0.30	уроки (якже без них?).	9.50	семінар (просинається вся академія, включаючи охорону і ректорат, викладача не можуть засмутити, а тільки веселять цікаві відповіді та імпровізації студентів).
2.00	прибирання (пункт дуже важливий, якщо відмінно – собі дорожче буде).		
2.30	розморожування холодильника (сплата за орендну у сусідів складського приміщення для зберігання продукції, що швидко пусується).	11.55	інформатика (під дружне обговорення естонського коріння Б. Гейтса починають завантажуватися ПК, до кінця „пар“ багато хто навіть заходить у мережу).
3.00	відбій (урал дочекалися).	13.30	фізкультура (хто може іти – пішки, решта ж, 90%, повзком долають марш-кідок до манежу).
4.00	підйом (ні...як?! уже?!).	14.00	„тиха година“ (втомлені після робочого дня студенти повертаються в гуртожиток і незабаром стіни тріщать від дружного храпу).
4.01	сніданок (див. 0.00 – вечір).	16.00	„тиха година“ (втомлені після робочого дня студенти повертаються в гуртожиток і незабаром стіни тріщать від дружного храпу).
4.15	уроки (доробляються і доповнюються розумними думками, які відівдали після сну юніх геніїв).	19.00	пробудження (студентів повертає до життя легке відчуття голоду, і вони виходять на коридор у пошуках їжі, особливо кімнавій винахідливі знаходять кухню, де із залишків сніданку готують вечір на дві персони для п’яти студентів).
5.30	водні процедури (усунення наслідків розморожування холодильника).	20.00	культмасові гуляння (великі маси збиряються на кухні, де роздається стогін голосів студентів, які співають під гітару).
6.00	пробудження (підніяли, розбудили – забули).	22.00	чергування (всі, крім вибраних, залишають насліджену кухню, а вибрані намагаються замаскувати „наслідженість“).
6.30	водні процедури, ч.2 (занурювання різних частин тіла і зубної щітки у теплу чи, якщо холодна не дійде, в гарячу воду).	23.00	сеанс спіритизму (увесь гуртожиток затихає і прислухається до пересування тіней коридором).
7.00	другий сніданок (конференція студентів, які зібралися на кухні, головне питання для обговорення – хто винен у недосипанні і що робити: сплати чи йти на „пар“).	23.05	продовження культмасових гулянь.
7.45	вихід в академію (урал), розум перемагає емоції, ломка проходить, студенти, сварячись, залишають свої хороми.		
7.50	прибуття (реактивні студенти долають 20-хвилинний маршрут і налягають на турнікети).		

МИ – ЗАВТРА

КЛАССИФІКАЦІЯ СОТРУДНИКОВ ОФІСА

СЕКРЕТАРША

Возмущається, коли її так називають. Одна – секретар. Главне заняття – робота з телефоном і факсом. Виглядить дуже погано. Однак менеджер (звинить по внутреннему телефону): «Леноча, набери Київ, Іван Іванович, очень срочно!» Секретарша – «О’кей!» (набирає Київ) – «Алё! Добрый день! Привет, Верунчик, как делаешь? А что твой бабуин? (это она о начальнике – Д.Ф.). Да что ты говоришь! А я себе новую кофточку купила (в течение 10 минут обсуждается кофточка, помада и помидоры, колготки и «Колгейт»), слушай, соедини с Иван Иванычем. Что, ушёл домой?»

ОХРАННИК

Он суров и квадратен. Он ходит по офису и глядит, как бы чего не вишло. І гасить лишні лампочки. Коли кто-то виходить из кабинки туалета, туда заходить охраник и долго смотрит в пеняющуюся воду унітаза. Вдруг туда документы секре-

МЕНЕДЖЕР ОБІЙНОВЕННИЙ

Етим словом у нас любят называть кого угодно. Менеджер по дезинфекции – это значит – уборщица. Менеджеры очень любят балалеачные слова, например, «брэндинг», «брейнсторм». Но возьмите его за яркий галстук и потребуйте объяснить, что такое, допустим, «франчайзинг». Никогда не узнаете. А вообще, менеджеры – народ веселый. Трудолюбиво бегают на перекуры и обеды, а в остальное время создают чудовищный трафик, пересыпая друг другу по электронной почте анекдоты.

УБОРЩИЦА

Уверена, что компьютеры работают на атомной энергии. Возит шваброй прямо по сете-

ГУРТОЖИТОК

НАША ДОМІВКА

Для кожної людини найкращими роками життя є молодість, особливо пора студентства. Чи не найголовнішим атрибутом цього часу є гуртожиток, який приходить на зміну рідним домівкам. Тут ми знаходимо справжніх друзів та вчимося бути самостійними.

Адміністрація УАБС надала студентам три гуртожитки з відмінними умовами проживання. Кохен з них по-своєму гарний. Та нам, жителям гуртожитку № 2, що по вул. Якіра, 10, наш, звичайно, найдорожчий. Тут завжди панують дружня атмосфера і затишок, взаєморозуміння і повага. Все це разом із студентами створюють комендант гуртожитку Ніна Федорівна Медведєва та вихователь Валентина Миколаївна Ворона. Саме завдяки їм кожен студент відчуває себе тут комфортно. Про порядок та благоустройствість піклуються також вахтери, охоронці та технічні працівники. Вони щоранку привітно зустрічають нас, дбаючи про за-

тишок у нашій, без перевільшення, другій домівці.

Окраса нашого гуртожитку – чудове подвір'я з квітучими клумбами, велика кількість квітів у само-му приміщені, що робить помешкання неповторним. У нас створені всі умови для духовного розвитку і цікавого дозвілля студентів. Активно працює рада гуртожитку, яка постійно вирішує важливі організаційні питання, різні аматорські об'єднання, які дають можливість студентам знайти справу до душі. До послуг студентів – музичний центр із караоке та різних музичних інструментів. У гуртожитку можна грати в шахи, відвідувати клуб шашувальників театру, стати членом дискусійно-

го клубу „Думка”, на якому щотижня обговорюються різноманітні актуальні питання. Завдяки роботі редколегії ювілею не проходить без стінгазет, які містять ширі привітання. А взагалі в нас багато талановитої молоді. Про це свідчить і успішна участь у щорічному конкурсі „Таланти твої, гуртожитку!“.

Щоб не бути голословними, ми поцікавилися враженнями від гуртожитку в його мешканців. І ось що почули.

Іванка Лихо, студентка першого курсу: „Я лише нинішнього року поселилася в цей гуртожиток, але вже встигла оцінити його переваги, адже вони очевидні: чудові умови, можливість

цикаво провести свій вільний час та дружелюбності студентів“.

Вікторія Обревко, студентка другого курсу, член ради гуртожитку, староста другого та третього поверхів: „Наш гуртожиток справді прекрасний. Завдяки Ніні Федорівні та Валентині Миколаївні він став для нас справжньою домівкою!“

Тетяна Рижа, студентка другого курсу: „Приємно, що в нашому гуртожитку не тільки відмінні умови проживання, а й дружний колектив. Ми завжди готові допомогти один одному в будь-якій ситуації!“

Богдан Деркач, студент другого курсу: „У нашому гуртожитку все на-

високому рівні. Крашого годі й бажати!

Світлана Голубенко, студентка четвертого курсу: „Я проживаю в гуртожитку вже три роки і можу з впевненістю сказати, що тут кожен студент почуває себе особистю!“

Олександр Мішагін і Дмитро Фуркевич, студенти четвертого курсу:

„Побувавши в Англії, ми змогли об'єктивно оцінити переваги нашого гуртожитку: вирішення організаційних моментів, привітній персонал, чудовий інтер'єр, дружливий, уважний колектив!“

Отже, із вищесказаного видно, що ми справді любимо свій гуртожиток № 2 і докладемо всіх зу-

силь, щоб він залишився таким же прекрасним, а якщо й змінюється, то лише на краще.

Анна ЄВЧЕНКО, Тетяна БОНДАРЕНКО, студентки другого курсу фінансово-облікового факультету

ДУХОВНІСТЬ

АКТОРИ „ГАУДЕАМУСУ“ В ГОСТАХ У ЧЕХОВА

Ми, актори студенцького театру „Гаудеamus“, віршили трошки відволіктися від заняття в академії і влаштували собі невеличке свято. Але будь-який відпочинок повинен приносити користь. Щоб розширити наш світогляд, ми віршили завітати до музею Антона Павловича Чехова, що знаходиться в Сумах (на Луці).

Це була не екскурсія, а просто казка: на мить ми забули про всі проблеми і поринули в світ невимовної краси. Старовинні речі, листи, фото, картини, що належали Чехову та його рідним, перенесли нас на 100 років назад. У цьому домі кожна кімната зачаровувала своєю охайністю і вишуканістю. Особливо нас зацікавив кабінет Антона Павловича, де він привімав своїх пацієнтів. У спальні нашу увагу привернула стара шафа з великом дзеркалом. Дивно, але здавалося, що крізь нього видно той далекий час, у якому жив і творив цей геніальний письменник. У вітальні стояв вели-

Фото Володимира Ситникенка

Я ЗНОВУ ЗАКОХАЛАСЯ...

Я вдихнула посвіжіле по-осінньому сумне позитрія, вирівняла спину, підняла додорогу голову і побачила його... волошкове Небо! Як я могла не помітити такого неба? Такого глибокого, синього, захоплюючого і досконалого! Такого, у якому хочеться плисти і плисти...

Воно вже було таким, тоді, у десятому... Коли ти сидів поруч і на мене іноді дивився твої очі, волошкова бедзідна... Тоді небо вже було таким – мрійливим і еспогнающим. Але ти очі дивився на мене тільки тоді, коли треба було щось списати. Весь інший час вони віддавали Марині: у ній був закоханий весь клас.

I ось...
– Дівчинко, може, вас піде везти?
Ти. Знову ти. Ти мене, нарешті, поміти!!!

Ні, не мене. Ти помітиєш ту симпатичну дівчину, якою я стала. Не мене – мое нове обличчя, фігура, одяг... Так, я змінилася, і не лише зовні. Але за одну мить ти, мое з чарівної скриньки, дістав мене ти – сімнадцятирічної, мрійливу, ніжну, добру. Ту, яку очікувалася від людей і життя лише хорошого...

І небо знову стало волошковим...
Але тобі теперішньому, як і тобішньому, така мрійливість не потрібна...
Але я почекаю, я, колишня, почекаю, я, навчилася це робити. До того ж, у мене є мое волошкове Небо.

Життя прекрасне – я знову пливу по небу!!!

Руслан

Актори театру „Гаудеamus“ (гуртожиток № 1)

СПОРТ

„ЛІГА ЧЕМПІОНІВ“ ПО-АКАДЕМІВСЬКИ

«Академіада» – це справжнє свято спорту, старт якому було дано у вересні в легкоатлетичному манежі. Його мета – залучення до фізкультури і спорту якомога більше студентів і співробітників академії. Розпочалося свято урочистим відкриттям змагання з футзалу „Золота осінь-2004“. На урочистостях виступила проректор Т.В. Шулікова. Глядачів порадували виступи учасників художньої самодіяльності, шейпінгу, показові виступи з тхеквондо.

Чим цікава „Академіада“, так це тем, що вона включає багато видів спорту (баскетбол, плавання, легка атлетика, індрорхокей, шахи та ін.) і розташовується в часі аж до кінця навчального року. Інформацією про подальший хід „Академіади“ люб'язно поділиться викладач кафедри фізичного виховання В.В. Вербицький.

- Отже, що ж ми маємо? УЧАСНИКИ

Порадувала активність студентів, заявлено 23 команди. Приємно, що курс не пас задніх і відразу виставив 7 команд. Дещо менше команд з інших курсів. Звичайно, ми не можемо обійтися увагою і командам викладачів, які бігали на

майданчику разом із студентами і ні в чому ім не поступалися.

ЗМАГАННЯ

Змагання проходили за олімпійською системою. Якто кажуть, „на виліт“. До фіналу дістанеться три команди, які будуть боротися за перше місце у круговій системі.

РЕЗУЛЬТАТИ

Визначені найкращий бомбардир – Г. Федорко і найкращий голкіпер – О. Білецький. Остання гра визначила переможця. Це – команда курсу „Непробів“. На другому „осілі“ менеджери із команди „Зірка“, а третє місце здобули минулорічні переможці – команда „Мілан“ (Ф-32, Ф-33).

Дмитро ФЕНОЧКО, студент (Ф-31)

ВРАЖЕННЯ

Змагання проходили досить пристойно. Судійство складалось із самих студентів. Приємно було спостерігати за вболівальниками, які досить палко підтримували своїх друзів. Та, як кажуть, хорошого багато не бувало. Тож побажаємо, щоб ці змагання стали традиційними.

P.S. Дівчат, звичайно, не залишили поза увагою: планують провести змагання з футзалу. З нетерпінням будемо чекати на це видовище!

Наступні види змагань – волейбол серед дівчат і гирьовий спорт серед юнаків.

ПРИЗЕРИ МІЖНАРОДНОГО ТУРНІРУ

Успішно виступили студенти Української академії банківської справи Н. Ніколенко, О. Петruk та І. Кундіс на Міжнародному турнірі з тхеквондо, що проходив у Дніпропетровську. Вони стали призерами цих змагань. Так тримати!

Леонід ПІЛІПЕЙ, завідувач кафедрою фізичного виховання

КАЧАНІВСЬКИЙ PLEIN AIR

Фото Сергія Хвостова

Однією з культурологічних програм, розроблених в акаадемії та запроваджених у життя галереєю мистецтв "Академічна" з найомістом з садибою культурою Слобожанщини минулих часів, відтворення її архітектури у мистецьких творах та їхня популяризація як культурних осередків в акаадемії. Її початок було покладено рік тому під час відкриття художників та співробітників акаадемії до Наталявки, де знаходилася садиба

П.Харитоненка. Цьогорічна поїздка до Національного історико-культурного заповідника "Качанівка" була присвячена 160-річчю від дня народження видатного художника І.Ю.Репіна. Саме цю садибу, власниками якої була освічена культурна родина Тарновських, і відвідав художник у 1880 р. під час збирання матеріалів до своєї славнозвісної картини "Запорожці пишуть листа турецькому султанові". Саме тут І.Репін зробив

замальовки місцевих селян, які стали у нагоді при створенні картин. Архітектурно-парковий комплекс Качанівки займає в історії української культури унікальне місце. Тут бували у XIX ст. поети В.Забіла і Т.Шевченко, історики М.Маркевич і М.Костомаров, композитор М.Глінка, художники О.Волосков, В.Штернберг, письменники М.Гоголь та М.Вовчок. Деякі з них підно працювали у Качанівці. Зокрема, В.Штернберг написав у цих місцях чимало творів. Багатьох митців – учасників мистецької акції привабила своєю романтичною історією та додержання архітектурною формою альтанка. З різних точок зору її написали О.Садовський, О.Яловенко, директор наукового центру акаадемії С.Зеленський. Але архітектурним центром ансамблю є палац, па-

норама якого ефектно розгортається у перспективі центральної алії. Учасники акції ознайомилися з музеєю експозицією. Інтерес викликала кімната художника В.Штернберга, який передував у Тарновських на літніх канікулах упродовж 1836-38 років. Панорама парку з палацом зіставу услід за В.Штернбергом приваблює й сучасних художників. Викладач кафедри іноземних мов Р.Миленкова знайшла цікавий мотив з парковою скульптурою. Співробітник акаадемії С.Хвостов ретельно опрацював аквареллю упродовж двох днів архітектурний мотив з аркою. Кульминацією мистецької акції стала виставка "Біля стін палацу", експозиція з 40 робіт якої розмістилася біля стін палацу і була приурочена митцями до Дня художника. Разом з митця-

Фото Сергія Хвостова

ми милувалися місцевими красвидами та допомагали в організаційних питаннях наші проектори – пали шанувальники мистецтва: В.Нечупуренко, П.Олексенко, Н.Слав'янська, Т.Шулікова. З виставкою "Біля стін палацу" можна ознайомитися у галереї мистецтв "Академічна" та у Петропавлівському відділенні банку "Аваль".

ЕКСКУРСІЇ

УМАНСЬКЕ ДИВО, АБО ПОДОРОЖ У РАЙ

Завдяки підтримці профспілкового комітету співробітники та викладачі акаадемії знову мали нагоду відвідати "перлину Європи" – знамениту Софіївку (м. Умань, Черкаська область), пам'ятку архітектури, ландшафтного та паркового мистецтва, яку ще називають ідеальною комбінацією води, землі, будівель та скульптур.

Потрапивши в Софіївський парк, переживаєш найрізноманітніше почуття, починаючи від ейфорії і закінчуєчи незрозумілим хвилюванням і смутком.

Чудового вересневого дня ми опинилися біля головного входу у парк, який являє собою дві вежі, створені «за образом і подобою» храму римської богині сімейного

вогнища і вогню Вести. Неможливо залишитися байдужими, побачивши все те, що колись було створено для однієї жінки, на честь якої і було названо це українське диво.

Парк був створений за наказом поміщика Потоцького як подарунок своїй красуні-дружині, грекині Софії Вітте-Потоцькій, на прикінці XVIII – на початку XIX століття.

Про красиву історію кохання, що подарувала світу Софіївку, розповіла екскурсовод – Галина Володимирівна, її розповідь – надзвичайно емоційна, цікава, захоплююча, нас

дуже схвилювала. Сподобалися нам і Елісейські поля, де на гаявинах ясно червоніли суници, і павільйон Флори – одна з найкрасивіших архітектурних споруд парку, звідки відкривається вид на Нижній став. Посередині ставу височить фонтан у вигляді величезної змії, з пащі якої б'є 20-метровий струмінь. У трохи ширшому озері ще один павільйон, зведений на острові Любові, який ще називають островом Анти-Цірцеї. До речі, у вересні на цьому острові проходили зйомки передачі "Все для тебе". Юнак обрав саме це романтичне, овіянє легендами місце, щоб освідчитися своїй дівчині. Що відповіла йому кохана, я думаю, ми скоро дізнаємося в одній з найближчих випусків телепрограм на каналі "Інтер".

У парку багато екзотичних дерев і рослин, завезених в Україну з усіх кінців світу, а ще він прикрашений статуями грецьких і римських божеств, філософів і поетів. Дотепер збереглися мармурові образи Апполона та Флорентійського Меркурія, Сократій Евріпіда, Паріса й Одіссея, Амура і Венери.

Дивиця на цей надзвичайній красі музеї під відкритим небом і дивується смаку, винахідливості і невичерній енергії проектувальників і будівельників, які створили Софіївський шедевр, що гармонійно поєднав у собі досконалість природи та мистецтва.

Ірина КРУГЛЯК, інформаційно-видавничий відділ

ПЕРЕМОГИ

«ШАНС.MODEL.UA» – КРОК ДО УСПІХУ

Напевне, немає такої дівчини, яка з дитинства хоча б трішечки не мріяла стати моделлю. Нишком приміряючи мамині сукні, "позичаючи" мамину косметику, кожна з них уявляла себе зіркою подіуму, яка сяє у світлі софітів. Але що ж потрібно зробити, щоб потрапити до цього світу обраних і стати однією з тих красунь, які посміхаються нам з яскравих обкладинок?

На ці та деякі інші запитання ми попросили відповісти володарку титулу "Королева Сумщини", студентку III курсу акаадемії Крістіно Дараган. До речі, на роль співрозмовниці ми запросили Крістіну ще й тому, що саме вона нещодавно перемогла у відбірному етапі відомого телевізійного конкурсу «Шанс.model.ua», увійшовши до четверки красних дівчат Сум-

щини.

– Отже, Крістіно, який, на твою думку, найпростіший шлях стати моделлю?

– Мабуть, перш за все, необхідно твердо впевнитися у своєму бажанні пов'язати життя з кар'єрою моделі, переконатися у наявності відповідних даних і взяти участь у конкурсі, такому, наприклад, як «Шанс.model.ua». А далі все

буде залежати від того, наскільки сильно ти прагнеш реалізувати своє бажання і як ти зможеш привернути до себе

увагу.

– А як же це вдалося зробити тобі на конкурсі? І чи важко це було?

– Здається, що журі помітило мене тільки тоді, коли я показувала свої театральні здібності на сцені театру ім. Щепкіна. Зображені маленькою дівчинкою, яка радіє дощу, я кружляла по сцені ... впала. Моя гордість від такої несподіванки, однак, не постраждала, і я продовжувала грати далі. Щодо іншого запитання, то журі, в складі якого були відомі фотографи, дизайнери і навіть Міс України Олександра Ніколаєнко, мало складні завдання: обрати із майже двохсотом кандидаткам спочатку п'ятдесят красиць, потім віддати перевагу чотирьом найкрасішим. Але для нас, учасниць конкурсу, завдання вдалось ще складнішим: перемогти у змаганнях краси і артистизму своїх гідних конкуренток.

– Як бачимо, тобі це вдалося. А за якими критеріями жури відсіювало конкурсанток?

– У перший день нас залишили дівчата, які яскраво про-

являли ознаки „стервозності“ і поводилися зверхнью. Змагання тривали протягом трохи днів, і за результатами кожного з них нас залишалось все менше.

– Які саме завдання мали виконати дівчата і які з них тобі найбільше сподобались?

– Звісно, проводилися традиційні конкурси, такі, як демонстрація купальників та білизни. Проте організатори «Шанс.model.ua» зуміли здивувати конкурсанток. Так, особисто мені було дуже цікаво виконувати таке дorchення журі: потрібно було переконати випадкового перехожого в тому, що він є нащадком видатного Щепкіна, взяти у нього адресу, номер телефону, відрізати пасмо волосся нібито на експертизу... Найвеселіше те, що люди погоджувалися на це. Запам'яталися мені також зустріч з акторкою Н. Сумською і участь у справжньому спектаклі в ролі однієї з героїнь. Ну, а найприємніші враження залежали від показів шикарних шуб. У ті незабутні моменти я відчувала себе вищуканою леді, і це мені подобалося.

– Відбір завершився, ти перемогла на даному етапі. Чи уявила себе в модельному бізнесі?

– Можна сказати, що я виграла бій, а не війну, адже поперед ще чекає sms-голосування, боротьба із переможницями інших регіональних відборів. Але я налаштована рішуче і просто так здаватися не зираюсь, оскільки я маю на меті посісти чільне місце на українському модельному олімпі.

– Що ж, побажаємо тобі успіхів, Крістіно! Ми всі будемо вболівати за тебе.

Інна ОСТАПЕНКО, студентка

